

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

B.p.

(Hely)

1943. 11. 20.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

712.21

Hely

Margitsziget

Idő

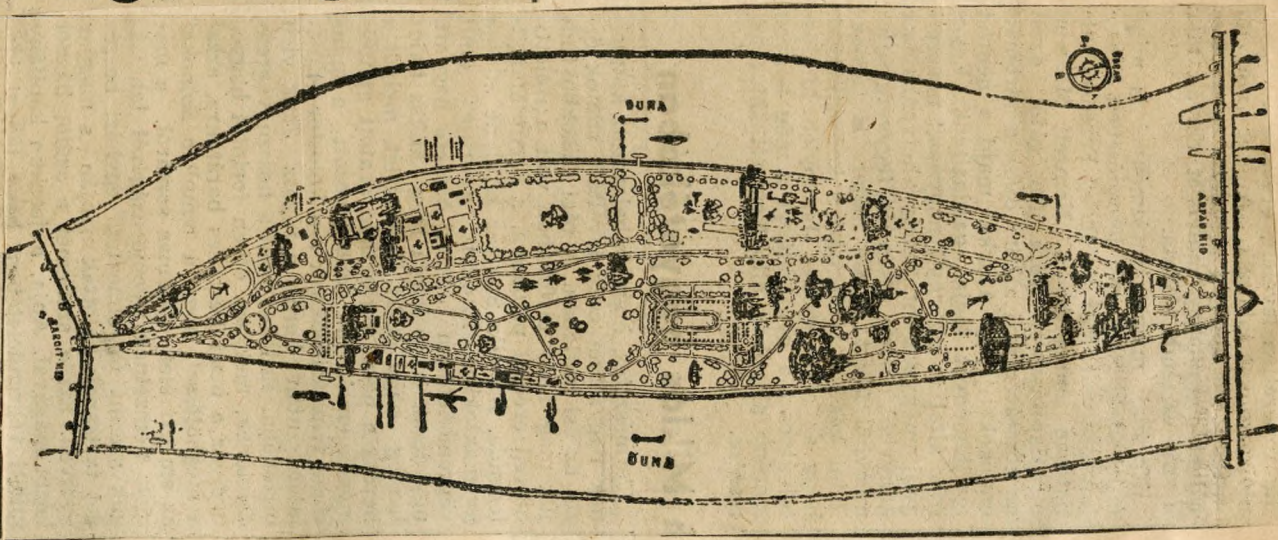
"1943"

Budapest székesfőváros házi nyomdája 1941 — 9086

Bontsák le a fölösleges épületeket a Margitszigeten

Néhány hónap múlva hetvenöt éve lesz annak, hogy a Margitszigetet, az egykori Nyulak-szigetét, mint a fejlődő főváros egyik legszebb parkját megnyitották a nagyközönség számára. A korábban magántulajdonban lévő sziget parkosítását József főherceg határozta el és a sziget angolparkszerű fejlesztésére, kertészeti díszítésére az 1867 utáni években igen je-

lentős összegeket fordított. Akkoriban mindössze a domonkosrendi apácakolostor feltárt romjai jelentették az egyetlen épületet, az árnyas sétányokkal szegélyezett és rózsakertekkel parkosított „kirándulóhelyen“, míg tulajdonképpeni rendeltetését 1868-ban nyerte el a sziget, amikor József főherceg utasítására 113 méter mély artézikutat furtak a sziget északi részén. 1870-ben Ybl Miklós fürdőházat, majd egy nagyszállót épített a főherceg rendelkezése a szigeten, továbbá a

mai Margaréta és Dália-szállókat, valamint a Flóra-villa épületét és az alsó-szigeti vendéglő udvaros épületét.

Ezek az építkezések azzal a céllal történtek, hogy a feltárt hőforrás segítségével gyógyfürdő-telepet létesítsenek a sziget egy részén, a be nem épített parkosított részen pedig a gyógyfürdőt felkeresők üdülést nyerhessenek. Időközben a sziget mesterséges uton megnagyobbodott, feltöltötték, míg most az Árpád-híd építkezésével kapcsolatban 150 méterrel meghosszabították északi csucsát. Az elmúlt évtized alatt számtalan esetben szólaltak fel a társadalom minden rétegéből az ellen, hogy a szigeten történő különböző építkezésekkel elveszik annak eredeti rendeltetését, hovatovább mindjobban kiszorulnak a szigetről az üdülést kereső emberek és közben kipusztítják fő ékességét — a fákat! Jól tudjuk, hogy az elmúlt évtizedek alatt egymásután épültek a Margitszigeten olyan épületek, amelyek nem odavalók, amelyeket le kell bontani minél sürgősebben.

Már akkor, amikor kitűzték az Árpád-híd tengelyét, aggályok merültek fel atekintetben, hogy egy szigeti lejáró megépítésével megzavarják a sziget csendjét, nyugalmát, mégis úgy döntöttek, hogy megépül a szigeti lejáró, de azzal a feltétellel, hogy a szigetre való bejárás átmenő-forgalom számára nem használható fel. Akkoriban mindenki megnyugvással fogadta ezt a döntést, de már akkor is hangoztattuk, hogy a Margitsziget mint gyógyfürdő és üdülőhely szerves része Budapest Fürdővárosnak és nem szabad megengedni, hogy elveszítse ezt a jellegét. A „Magyar Építőművészet“ című lap áprilisi száma közli ezt a térképet, amelyet mi is közreadunk, amelyből világosan látszik, hogy a közben 2760 méter hosszúvá megnőtt és legnagyobb szélességében 500 méterre kiterbélyesedett szigetet hogyan foglalták el a különböző épületek. A felső Margitszigetet ugyszólván zsufolásig megtöltötték különböző célt szolgáló épületekkel, az alsó Margitszigeten is akadnak szép számmal, mindössze a sziget középső része maradt szabadon.

Most is felemeljük tiltakozó szavunkat a Margitsziget felesleges beépítése ellen. Igenis, bontsák le az oda nem való épületeket és jelöljenek ki nekik másol helyet. Az arra illetékesek bizonyára fognak találni megfelelő helyet a Duna fővárosi partjain, ahová ki lehetne telepíteni őket. Most, amikor a szigeten az embercsonkító, idegtépő háboruban résztvett sebesült honvédeink kaptak hajlékot a szigeten és kapnak gyógyulást, napsugarat, zöldelő pázsitokat, testet és lelket gyógyító és erősítő üdülőhelyet, aktuálisabb, mint valaha, a tette parancsoló szó: a csend, a nyugalom, a pihenés, a gyógyulás érdekében lebontani minden felesleges épületet!

Lebontani! Ma. És nem holnap, vagy holnapután.